

275

atordidor - a adj. Que a-
tordeix

atordiment m. Acció
o d'atordir-se; l'efecte

atordir v. tr. Pertorbar els sentits
per efecte d'un cop, d'un soroll extra-
ordinari | fig. fer perdre la seren-
mitat, la presència de l'esperit, el
cap.

atorgable adj. Que es pot atorgar

atorgador - a adj. Que atorga

atorgador - a adj. Que pot ésser a-
torgat. No és cosa atorgadora.

atorgament m. Acció d'atorgar

atorgar v. tr. Concedir (alguna cosa)
a títol de favor, de gràcia, concedir
(alguna cosa que es demana). Atorgar